

ת"פ 47182/10/12 - מדינת ישראל נגד מ נ

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 47182-10-12 מדינת ישראל נ' נ

בפני
בעניין: כבוד השופטת נאוה בכור
מדינת ישראל
על ידי ב"כ עוה"ד מוטי חבה

המאשימה

נגד

מ נ

על ידי ב"כ עו"ד מסארווה (ממשרד עו"ד
חן)

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה סתם-בן זוג לפי סעיפים 382(ב)+379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") (**4 אישומים**); תקיפה הגורמת חבלה של ממש-בן זוג לפי סעיפים 382(ג)+380 לחוק (**3 אישומים**); איומים לפי סעיף 192 לחוק; היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק.

על פי המפורט בכתב האישום בעת הרלוונטית היו הנאשם ו נ (להלן: "המתלוננת") נשואים מזה 12 שנים ולהם 3 ילדים קטינים, בגילאי 3-10, והתגוררו בביתם ב**.

על פי האישום הראשון, ביום **15.10.12** בבית על רקע תאונה קלה שעשתה המתלוננת עם רכב המשפחה, תקף אותה הנאשם בכך שדחף אותה בסלון הבית והפילה, ומשניסטה לקום, דחף אותה בשנית.

על פי האישום השני, **כשבוניים עובר למועד האישום הראשון**, בחדר השינה שבבית, על רקע כעסו של הנאשם שהמתלוננת משכה לו את השמיכה, הכה הנאשם את המתלוננת עם מרפקו, וחנק אותה בשתי ידיו.

בהמשך, מששאלה המתלוננת לפשר התנהגותו האלימה -בעט בה הנאשם והיכה באגרופו בגופה.

על פי האישום השלישי, **כשנה עובר למועד האישום הראשון**, בבית, על רקע ויכוח בעניין סדר בבית, תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין בכך שהכה אותה באגרופיו וגרם לה לדימום מהאף.

על פי האישום הרביעי, **בשנת 2009** בבית, על רקע ויכוח של המתלוננת עם אחיו של הנאשם, תקף אותה הנאשם בכך שחנק אותה עד שגרם לעלפונה.

על פי האישום החמישי, ביום **15.3.07** בבית, על רקע ויכוח בגין חשדה של המתלוננת שהנאשם בוגד בה, אמר לה שישלח מישהו לזיין אותה ואז יספר שהיא שרמוטה.

בנסיבות אלה, החל הנאשם להשתולל ושבר כוסות וואזות שהיו בבית וכן הפך שולחן בבית.

בהמשך, נטל הנאשם חפץ חד מהמטבח ואמר למתלוננת "**אני אדקור אותך, אני אעשה לך צלקת בפנים שאת לא תוכלי להסתכל במראה**".

בהמשך פגע הנאשם במתלוננת בחלק העליון של זרוע שמאל באמצעות החפץ החד, וגרם לה לחתך באורך 1 ס"מ, ומשך בשערות ראשה.

על פי האישום השישי, **כשמונה שנים עובר למועד האישום הראשון**, בבית, בהיות המתלוננת בחודש השביעי להריונה, נטל הנאשם חפץ חד ורדף אחריה, פגע בגב כתפה השמאלית וגרם לה לחתך, כמו כן הכה אותה בידי וברגליו.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לאחר שמיעת ראיות, לפיו הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן והורשע בגינו.

לעניין העונש- המאשימה תעתור לעונש של שנת מאסר בפועל וענישה נלווית, וב"כ הנאשם יעתור להפנות את הנאשם לתסקיר ולממונה על עבודות שירות.

3. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מיום **4.9.16** עולה כי הוא כבן 35 נשוי בשנית ואב לארבעה ילדים בגילאי חודשיים עד 14 שנים. עובד במשרה חלקית כסדרן סחורה בסופר מרקט ומתגורר עם משפחתו ב**.

סיים 12 שנות לימוד במגמת נגרות בבי"ס "עמל", ולאחר תום לימודיו עבד במקצוע במשך 6 שנים ועזב לאחר אירוע טראומטי בו נפגע אביו במהלך העבודה (נקטעו אצבעותיו).

לאחר מכן, החל לעבוד בעבודה הנוכחית.

הנאשם התחתן עם אשתו הראשונה - המתלוננת - בשנת 2001 בהיותו כבן 20. הם התגרשו בשנת 2013 אך למעשה למן הגשת התלונה דן בשנת 2012 הם פרודים.

המתלוננת כבת 34 אחות במקצועה, ולהם שלושה ילדים בגילאי 7-14, כשבנו הבכור מאובחן כאוטיסט ובעל צרכים מיוחדים ומתגורר עמו. שני הילדים האחרים גרים עם המתלוננת.

הנאשם התחתן בשנית לפני כשנה וחצי, עם אישה בת 35 עקרת בית, ולאחרונה נולדה להם בת והוא מדווח על קשר קרוב ותמוך ותקשורת פתוחה עם אשתו הנוכחית.

במשפחת מוצאו הנאשם הינו בן בכור ולו שני אחים בגילאי 32 ו-34, ותפקודם תקין.

אביו כבן 64 חולה אלצהיימר, ואמו כבת 55 עקרת בית.

הנאשם שיתף כי הוא בקשר קרוב עם אמו והיא מסייעת לו בטיפול בבנו בעל הצרכים המיוחדים.

מגיליון רישומו הפלילי עולה כי הוא נעדר הרשעות קודמות, ולא פתוחים נגדו תיקי מב"ד נוספים.

הנאשם שיתף בנסיבות חייו הן במסגרת משפחת מוצאו והיותו חשוף לקשיים בין הוריו, והן במסגרת המערכת היחסים שהקים עם המתלוננת שהייתה רווית מתח.

לתפיסתו עיקר הקושי היה על רקע לידת בנם הבכור המאובחן כאוטיסט ובעל צרכים מיוחדים שהשקעתו הרבה בטיפול בו מבחינת זמן וכסף פגעה במערכת היחסים בין בני המשפחות המורחבות ומערכת יחסיו עם המתלוננת.

בהתייחסותו לעבירות דנן- לקח אחריות חלקית בלבד על ביצוען, הסביר כי במוקד המחלוקות בינו לבין המתלוננת היה תנאי חסך כלכליים וקשיי לספק את צרכיה בהיותו מפרנס יחיד בבית, לצד הקושי בהתמודדות עם בנו.

מדיווח העו"ס המטפלת במתלוננת וילדיה עולה כי היא מתגוררת עם שני הילדים בני 7 ו-11 הלומדים בבי"ס ותפקודם חיובי.

על פי הידוע לגורמי הרווחה, לא קיים קשר בין הנאשם למתלוננת. העו"ס מציינת כי התמשכות ההליך המשפטי תרמה להעדר המשכיות ואי הרצף בקשר של הנאשם עם ילדיו וכי הנאשם נוקט בגישה נמנעת בקשר עמם מחשש להסתבכות נוספת עם החוק.

עם זאת, פקידת הסעד מדווחת כי מדובר באב חם, אוהב ותומך.

מדיווח שהתקבל מהעו"ס המטפל במשפחה במחלקה לשירותים חברתיים ב** עולה כי הנאשם מוכר לגורמי הטיפול החל משנת 2004, לאחר לידת בנו הבכור, כשהטיפול בו התמקד בהדרכה וליווי הנאשם והתאמת מסגרת חינוכית עבור בנו.

כיום הנאשם נשוי בשנית, הקשר עם אשתו חיובי והיא מטפלת בבן ביחד עמו. הנאשם מתואר כאב המטפל בו במסירות ועורך מאמצים רבים לשפר את תפקודו. הגורמים המטפלים מדגישים את החשיבות הרבה של המשכיות הקשר על הנאשם עם בנו.

השירות מבין את התנהגותו האלימה של הנאשם והתפרצויותיו עקב הקושי הרגשי הכרוך בטיפול בילד עם

צרכים מיוחדים של שני בני הזוג, ציפיות סותרות לו ולמתלוננת באשר למקום הטיפול בבנם, כשעומס הטיפול יצר קונפליקטים בלתי פוסקים ביניהם אותם התקשה הנאשם להכיל, ועל כן נהג באלימות כמתואר.

על גורמי הסיכון להתנהגות אלימה - מנה השירות את קשייו לקחת אחריות מלאה על מעשיו, מוקד שליטה חיצוני, קושי לבחון לעומק את מניעיו, תפיסתו הקורבנית, והמשך התמודדות עם מצבים מעוררי לחץ מתח וחסר אונים בטיפול בבנו.

על גורמי הסיכון לשיקומו - מנה השירות את העדר עבר פלילי, העדר תיק מב"ד פתוחים בארבע השנים שחלפו מהתלונה הנוכחית, יכולתו להיעזר בגורמי טיפול שונים בעיקר בכל הנוגע לטיפול בבנו, מצבו הבריאותי המחדד עבורו את קשייו ואת הציפיות ההתנהגותיות ממנו כאב וכבן זוג, האפקט המדרבן והמרתיע של ההליך המשפטי, והיותו כיום במערכת יחסים זוגית חדשה, והעדר כל קשר עם המתלוננת.

לאור האמור, מעריך השירות כי הסיכון במצבו של הנאשם להישנות התנהגותו האלימה כיום פחת.

לאור זאת, כמו גם העובדה כי יש לו קשר עם רשויות הרווחה יכולתו להיעזר בהם בעת הצורך, אין השירות ממליץ על המשך מעורבות.

יחד עם זאת, לאור פרידתם של בני הזוג והמשך השקעתו הרבה של הנאשם בטיפול בבנו בעל הצרכים המיוחדים, ממליץ השירות על ענישה שתאפשר לו להמשיך את הטיפול בו כיוון שניתוק הקשר עמו עלול להיות בעל השלכות קשות על מצבו של הבן.

4. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 15.8.16 עולה כי הנאשם הביע הסכמתו לביצוע עבודות שירות.

הנאשם בן 36, נשוי בשנית, אב לארבעה ילדים, לדבריו, בנו הבכור הינו אוטיסט.

שולל שימוש בסמים ואלכוהול. עובד במכולת.

מבדיקה רפואית שנערכה לו עלה כי יכול לעבוד בכל עבודה במגבלה של הרמת משאות כבדים.

לאחר ניתוח לפרוסקופיה ביום 3.4.16 לא מומלץ להרים חפצים כבדים מעל 6 ק"ג במשך חצי שנה.

לאור האמור, הומלץ על שיבוצו במוסד "שווים" בכפר סבא החל מיום **10.11.16**.

5. מטעונו לעונש של ב"כ המאשימה עולה כי המתלוננת הייתה נשואה לנאשם במשך שנים ארוכות בהן נהג להכותה ולאיים עליה.

האישומים מהשנים 2004, 2009, 2011 ו- 2012 מגלים תמונה קשה של נאשם המהלך אימים על אשתו, באלימות שיטתית ולאורך זמן.

נסיבות לחומרה הן העובדה כי מדובר באלימות חריפה כנגד המתלוננת באישום שמיני בחודש שביעי להריונה, הוא רדף אחריה, פגע בה באמצעות חפץ חד בכתפה, דעתו לא התקררה והוא המשיך להכותה.

כמו כן מדובר בשימוש רצידיביסטי בכלים חדים לשם פגיעה במתלוננת לצד איומים קשים - באישום 6 הנאשם שוב השתולל בבית, איים על המתלוננת שישלח אדם שיפגע בה מינית ואז יכתים את שמה. לאחר מכן הרס רכוש בבית ושוב נטל חפץ חד מאיים באופן חמור כי ידקור אותה ויעשה לה צלקת בפנים.

הנאשם לא השתהה ועבר מדיבור למעשה תוך שהוא פוגע בחפץ חד בזרועה של המתלוננת גורם לה לחתך, ומשך בשערות ראשה.

בנוסף, מדובר בפגיעה משולחת רסן בגוף המתלוננת - אישום 5 - במסגרתו הנאשם חונק את המתלוננת עד לעילפון.

בד בבד מדובר באלימות יומיומית בתוך הבית בגין דברים של מה בכך ואף בלי סיבה בכלל.

בשנת 2011-2012 הנאשם מכה את אשתו באגרוף לאף וגורם לה לדימום עקב חוסר שביעות רצון מניקיון הבית.

בהמשך - אירוע בו תקף אותה ללא כל רקע מקדים ואירוע נוסף על רקע תאונה קלה שעשתה המתלוננת ברכבה.

הערך החברתי המרכזי שנפגע מביצוע העבירות הוא זכותה של המתלוננת לביטחונה ולשלומה הפיזי והנפשי, וכן העבירות פוגעות בכבודה, גורמות לה לתחושת ביזוי, השפלה וכאב.

הענישה הנהוגה בגין מסכת אירועים של התנהגות תוקפנית לאורך זמן כפי המתואר בכתב האישום היא חמורה.

בת"פ 55383-07-13 -נגזר מאסר בן 3 שנים על נאשם שהורשע בחמישה אישומים בעבירות נגד בת זוגו, ובכלל זה גם תקיפות חבלניות ותקיפות סתם. לאותו נאשם היו הרשעות ישנות ולא מן העניין, שהודה וחסך זמן שיפוטי ולא הצריך את העדת המתלוננת כמו במקרה דנן.

ברע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק- במסגרתו אישר בית המשפט העליון ענישה של 12 חודשי מאסר בפועל בגין עבירת איומים בלבד.

בת"פ 36455-10-14 -הוטל עונש מאסר בן 8 חודשים בפועל על נאשם שהורשע בעבירת איומים תוך שימוש בסכין כלפי בת זוגו. כמו בעניינו אף שם- הנאשם היה נעדר עבר פלילי שניהל הוכחות והעיד את המתלוננת.

אמנם הנאשם אב לילד מיוחד, אך לא היה בכך כדי למנוע ממנו לתקוף בשיטתיות את המתלוננת.

מהתסקיר עולה כי הוא לא מקבל אחריות, תולה את הסיבה למעשיו במצבו של הילד ובמאבק גירושין, כך שאין

במצב הילד כדי להצדיק השלטת טרור בביתו.

עתירת המאשימה בהתאם להסדר הטיעון מהווה את העונש המינימלי הראוי למעשי הנאשם.

בית המשפט התרשם באופן בלתי אמצעי מהמתלוננת, שסיפרה כשהיא ממררת בבכי (עמ' 30 לפרוטוקול) על חייה כאישה מושפלת וחסרת כבוד בבית.

בעקבות הפרידה מן הנאשם היא יצאה לדרך של עצמאות כלכלית והיום עובדת כאחות.

לתיק בית המשפט הוגשו ראיות בדבר הנזקים שנגרמו למתלוננת מהמעשים בהם הודה הנאשם (ת/3; ת/4) המתארות את חבלות המתלוננת על גופה.

חלוף הזמן יכול היה לשמש כגורם ממתן ענישה, אך במקרה דנן בו האלימות נמשכת בעקבות לאורך שנים - אין משמעות לכך שחלק מהעבירות ישנות, שכן חוט אחד שוזר אותן מתחילה ועד סוף.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש להשית על הנאשם שנת מאסר בנוסף למאסרים מותנים מרתיעים בגין העבירות בהן הורשע, קנס ופיצוי למתלוננת.

כמו כן, מתבקש בימ"ש להשית הוצאות לטובת העד המומחה ד"ר חן שזומן על ידי ההגנה להעיד על דו"ח רפואי בן 8 שנים ונחקר על ידי ההגנה בחקירה לאקונית וקצרה.

לעומת זאת טען ב"כ הנאשם לעונש כי הנאשם התחתן בגיל 20 בנישואין שהיו קשורים בחברים של המשפחה. עם תחילת הנישואין צפה ועלתה סוגיה של מערכת יחסים בעייתית בתוך המשפחה, דבר שהחל לפרום את הקשרים בתוך המשפחה, ומיד אחר כך ב- 2002 נולד בנם הבכור שהתגלה כבעל מגבלות רפואיות קשות, ודרש את תשומת לב ההורים, הפנאי שלהם וכספם.

נולדו עוד שני ילדים, כשכל ילד נוסף הכביד על המשפחה גם כלכלית וגם מבחינת תשומת הלב.

שלושת הצדדים, הנאשם אשתו ובנם הבכור, נקלעו למצב שכל אחד בדרכו שלו ובזמנו הוא ובמצבו שלו נפגע מאותה מערכת יחסים. גם המעטפת המשפחתית מצד הוריהם של הנאשם

והמתלוננת הכניסה אותם למצבי דחק כלכליים ומנטליים.

במצב דברים זה, היו אירועים שבאו לידי ביטוי בכתב האישום, שאינם מאפיינים את הנאשם כתוצאה מהלחץ והדחק בהם היה שרוי.

כתב האישום עבר תיקון משמעותי, כשהעבירות החמורות נעברו לפני 9 ו- 12 שנה.

ב- 2012 הוגשה תלונה והייתה גם החמרה במצבו הרפואי וההתנהגותי של בנו, המתלוננת הודיעה כי היא עייפה והעבירה את כל הטיפול לנאשם, ומאז במשך כ- 4 שנים הנאשם עמל קשות יחד עם מוסדות הרווחה וגורמים חינוכיים כדי להחזיר את בנו לתלם תפקודי.

חוות דעת מ- 2015 מלמדת שחל שיפור בנושא הילד.

היום הנאשם לא רק שתומך בבנו, והביאו למצב תפקודי תקין, אלא אף הפך לדמות שעוזרת ותומכת גם בעניינם של הילדים האחרים, ולא בכדי חוות דעת הממונה בתיק ביקשה שיבצע את עבודות השירות בבית ספר לילדים מיוחדים בכפר סבא.

הבן הבכור נמצא במשמורת מלאה ובטיפול מלא של הנאשם.

מהתסקיר עולה כי ההתרחשויות נבעו גם מחסך כלכלי, וגם ההתמודדות עם הבן. פקידת הסעד מדווחת כי הנאשם הינו אב חם אוהב ותומך.

השירות ממליץ על ענישה שתאפשר לו את הקשר עם בנו, כי כל ניתוק עלול להיות בעל השלכות קשות על מצבו.

בינתיים בני הזוג התגרשו, הנאשם נישא מחדש, יש לו ילדה מהנישואים החדשים, הוא עובד, מטפל לבדו בבנו באופן מסור, שכיום הוא כבר בן 15, וכל ענישה שתגרום לנאשם לא להיות ליד בנו פוגעת בנאשם עצמו שעבר תהליך שלם של שיקום, ריפוי, בניית מע' יחסים והקמת משפחה חדשה, ובכל המקומות שבהם הוא התנדב ועובד כדי לעזור לאנשים אחרים, ותפגע פגיעה של ממש ואולי בלתי הפיכה בבן, כפי שחלה החמרה במצבו כשהיה משבר בין בני הזוג בעטיו הוגשה התלונה.

בע"פ 8087/03 - בית המשפט המחוזי קבע 6 שנות מאסר כולל הפעלה של מאסר מותנה ובית המשפט העליון בהחלטה לא שגריתית לאחר שבדק ומצא שהתנהלות הנאשם הייתה על רקע מאד מוגדר ומצא שעבר תהליך שיקום - ביטל את עונש המאסר.

עונש של מאסר הוא עונש שאין בו ערך מוסף למעט העובדה שמרחיקים אדם מהחברה, אך אם הרחקת האדם מהחברה תגרום להרס מוחלט של בנו - הרי אין בה תועלת.

מאסר בעבודות שירות הוא מאסר לכל דבר, הפער הוא לא גדול מבחינת זמנים, אך מבחינת הנאשם הוא משמעותי מאוד.

הנאשם עבר מיני הליכי טיפול במסגרת תיק זה, לקח אחריות, הודה בכתב אישום מתוקן, ובאותן נסיבות הייתה גם הבנה שתתקבל חוות דעת ממונה - כשזה המקרה שבו ענישה בדרך של עבודות שרות תשיג את כל היעדים שנדרשים מהליך פלילי- ענישה קונקרטי שתשאיר אותו במסלול של שיקום וניהול חיים נורמאליים ונורמטיביים.

הנאשם עובד והכנסתו לא גדולה. יש לו צרכים כלכליים שנובעים מטיפול בבנו, ובנוסף - נקבע שהוא צריך לשלם מזונות לגרושתו על שני הילדים שגרים איתה למרות שהיא משתכרת כפול ממנו והיא לא צריכה לשלם לו מזונות על הילד שאיתו.

בנסיבות אלה, מצבו הכלכלי לחוץ מאד, הוא חי מעזרה שהוא מקבל ומהלוואות שלוקח, מקבל קצבה של הביטוח הלאומי בסך 2500 ₪ ועוד שכר עבודה בשווי של 2500 ₪.

הנאשם היה עצור החל מיום 18.10.12 ושוחרר למעצר בית מלא ביום 28.10.12. בהמשך ביום 19.12.12 הותר לו לצאת לעבודה 6 ימים בשבוע, וסה"כ היה עצור במעצר בית מלא 52 ימים.

הנאשם הוסיף כי חשוב לו מאד להמשיך לטפל בבנו. לא יכול לעבוד משרה מלאה, כי לפי מה שנקבע מהשירות רווחה והביטוח לאומי צריך לעבוד 150 שעות כדי להיות זמין לילד, יש לו התפרצויות זעם וכעס, ואף אחד לא יכול לתפוס אותו מלבדו.

היום גם אבא לילדה בת 4 חודשים, הוא התחתן שוב, מצטער על כל מה שהיה, למד לקח, היה בזמנו ילד, והיום התבגר.

6. דין ומסקנות

במעשיו פגע הנאשם בערכים מוגנים שעניינם שמירה על גופו של אדם, חייו ובריאותו וכן על זכותו של הפרט לשלוות נפש, קל וחומר במסגרת התא המשפחתי ובביתו - מבצרו.

כמו כן מעשיו מהווים פגיעה בזכות הפרט לקניין ולרכוש.

מנסיבות הקשורות בביצוע העבירות עולה כי בהיותם נשואים, בששה אירועים שונים, במהלך כ-8 שנים, בין השנים 2004-2012, פגע הנאשם במתלוננת תוך שהוא גורם לה לחבלות של ממש.

באירוע אחד, על רקע תאונה קלה שעשתה המתלוננת עם רכב המשפחה, תקף אותה הנאשם בכך שדחף אותה בסלון הבית והפילה ומשהייתה לקום, דחף אותה בשנית.

באירוע שני, כשבועיים קודם לכן, בחדר השינה שבבית, על רקע כעסו שהמתלוננת משכה לו את השמיכה, הכה הנאשם את המתלוננת עם מרפקו וחנק אותה בשתי ידיו, ובהמשך בעט בה והיכה באגרופו בגופה.

באירוע שלישי, כשנה עובר למועד האירוע הראשון, על רקע ויכוח בעניין סדר בבית, תקף הנאשם את המתלוננת, הכה אותה באגרופיו, וגרם לה לדימום מהאף.

באירוע רביעי, על רקע ויכוח של המתלוננת עם אחיו של הנאשם, תקף אותה הנאשם בכך שחנק אותה עד שגרם לעלפונה.

באירוע חמישי, על רקע ויכוח בגין חשדה של המתלוננת שהנאשם בוגד בה, אמר לה הנאשם שישלח מישהו לזיין אותה ואז יספר שהיא שרמוטה. השתולל ושבר כוסות וואזות שהיו בבית וכן הפך שולחן בבית. בהמשך, נטל חפץ חד מהמטבח ואמר למתלוננת **"אני אדקור אותך, אני אעשה לך צלקת בפנים שאת לא תוכלי להסתכל במראה"** ופגע במתלוננת בחלק העליון של זרוע שמאל באמצעות החפץ החד, וגרם לה לחתך באורך 1 ס"מ, ומשך בשערות ראשה.

באירוע שישי, כשמונה שנים עובר למועד האירוע הראשון, בהיות המתלוננת בחודש השביעי להריונה, נטל הנאשם חפץ חד ורדף אחריה, פגע בגב כתפה השמאלית וגרם לה לחתך, כמו כן הכה אותה בידיו וברגליו.

בנסיבות אלה, פעל הנאשם באכזריות ובאלימות רבה כלפי המתלוננת, תוך התעללות בנפשה ובגופה, כל זאת תוך שהוא מנצל את מרותו ומעמדו כבעלה המתגורר עמה באותו בית (**סעיפים 40ט(א)(10) ו-(11) לחוק**).

במעשיו גרם הנאשם לנזק בגופה של המתלוננת (לצד נזק נפשי) כנ"ל, והנזק הצפוי עלול היה להיות חמור הרבה יותר כפי שקורה לא אחת בעבירות אלימות בתוך המשפחה (**סעיפים 40ט(א)(3) ו-(4) לחוק**).

הגם שמדובר באישומים נפרדים בזמן, הרי שנוכח קיומן של נסיבות דומות מבחינת אופי המעשים, אופי ביצועם, מיהות הצדדים ומיקומם, הרי שמצאתי כי יש לקבוע מתחם הולם כולל למכלול האירועים.

מתחם העונש ההולם הכולל בעבירות בהן הורשע הנאשם **נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל**.

מנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות עולה כי הנאשם כבן 35, נשוי בשנית, אב לארבעה ילדים קטינים בגילאי חודשיים עד 14 שנים, העובד במשרה חלקית כסדרן סחורה בסופר מרקט.

הנאשם נעדר עבר פלילי, ולא שב להסתבך בפלילים במהלך ארבע השנים שחלפו למן האירוע האחרון בכתב האישום (**סעיפים 40יא(10) ו-(11) לחוק**).

מהתסקיר עולות נסיבות חיים מורכבות, בעיקר על רקע לידת בנו הבכור המאובחן כאוטיסט ובעל צרכים מיוחדים, המצוי בחזקתו של הנאשם, באופן המצריך ממנו השקעה, משאבים וטיפול מרובים, ועל רקע זה אף מוכר לשירותי הרווחה באזור מגוריו.

על גורמי הסיכון בעניינו של הנאשם - שקל השירות את קשייו לקחת אחריות מלאה על מעשיו, קושי לבחון לעומק את מניעיו, תפיסתו הקורבנית, והמשך התמודדות עם מצבים מעוררי לחץ מתח וחוסר אונים בטיפול בבנו.

על גורמי הסיכוי לשיקומו - שקל השירות העדר עבר פלילי, העדר תיק מב"ד פתוחים בארבע השנים שחלפו מהתלונה הנוכחית, יכולתו להיעזר בגורמי טיפול שונים בעיקר בכל הנוגע לטיפול בבנו, מצבו הבריאותי המחדד עבורו את קשייו ואת הציפיות ההתנהגותיות ממנו כאב וכבן זוג, האפקט המדרבן והמרתיע של ההליך המשפטי,

היותו כיום במערכת יחסים זוגית חדשה, והעדר כל קשר עם המתלוננת.

עוד עולה מהתסקיר כי הסיכון הנשקף ממנו להתנהגות אלימה פחת כיום, וממליץ על ענישה שתאפשר לו להמשיך את הטיפול בו, כיוון שניתוק הקשר עמו עלול להיות בעל השלכות קשות על מצבו של הבן.

בנסיבות אלה מצאתי כי הנזק שעלול להיגרם למשפחתו של הנאשם, ובעיקר לבנו בעל הצרכים המיוחדים המתגורר עמו, עולה על פני תועלת שבהשתת עונש מאסר מאחורי סורג ובריה על הנאשם (סעיף 40א(2) לחוק).

כמו כן בנסיבות אלה, הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון, והגם שהדבר היה לאחר שמיעת ראיות ובכלל זה העדת המתלוננת בבימ"ש- הרי שעדיין יש בכך משום חיסכון מסוים בזמנו של בימ"ש וטעם לקולא (סעיף 40א(6) לחוק).

כאמור, העובדה לפיה לא שב להסתבך בפלילים בחלוף הזמן הרב מהאירועים -אף היא נשקלת לקולא.

עם זאת, לא ניתן להתעלם מחומרת מעשיו של הנאשם והתנהגותו הבריונית כלפי המתלוננת במהלך שנות נישואיהם, מעשים המצויים ברף הבינוני- גבוה של המתחם, ועל כן אף נוכח סטייה לקולא בעניינו - משיקולי שיקום - אין מנוס מהטלת מאסר, אך יש הצדקה בריצויו בדרך של עבודות שירות.

לפיכך, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

7.

א. מאסר בפועל למשך 6 חודשים - שומר וירוצה בעבודות שירות במוסד "שווים" בכפר סבא החל מיום 10.11.16.

על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות בשעה 8:00 ביחידת עבודות שירות, מפקדת מחוז מרכז, ת.ד. 81 רמלה 72100.

הובהר לנאשם כי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מינהלית או שיפוטית שלהם, וריצוי המאסר במאסר בפועל.

על מנת להבטיח את התייצבותו של הנאשם לריצוי המאסר והשלמתו - תחתם התחייבות עצמית על סך ₪ 10,000 וכן יוותרו כל הפקדונות במזומן שהופקדו בתיק על מנת להבטיח את ההתייצבות הנ"ל.

כן תעוכב יציאתו של הנאשם מן הארץ.

לא תחתם ההתחייבות - ייאסר הנאשם לאלתר.

עמוד 10

ב. מאסר על תנאי בן 10 חודשים למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור על העבירות בהן הורשע.

ג. פיצוי למתלוננת בסך 10,000 ₪ שישולם עד ליום 1.3.17.

ד. קנס בסך 1,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו - שישולם עד ליום 1.4.17.

8. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

9. העתק גזר הדין יישלח באופן מיידי לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ"ט בתשרי תשע"ו, 31 באוקטובר 2016, במעמד הצדדים.

נאוה בכור , שופטת